

Stilling, vi i Øjeblikket staa i. Disse Forhaabninger ville saa meget mindre kunne dække over den, som jeg synes, ret sørgelige Kendsgerning, at vor finansielle Stilling er ugunstig, naar man lægger Mærke til, at der paa den Finanslov, vi behandle i Øjeblikket, paa de ordinære Udgifter — altsaa bortset fra § 27 og ogsaa bortset fra de 2 Mill. Kr. til Kanoner, som vel kunne siges ogsaa at være delvis ekstraordinære, selv om de ere vedtagne ved Lov — er en Stigning paa de ordinære Udgiftsposter af ca. 2 Mill. Kr. Og man maa jo ogsaa erindre, at en Del af de Love, som ventes gennemførte, ville medføre endog betydeligt forøgede Udgifter paa de ordinære Budgetter — jeg nævner her kun Spørgsmaalet om Forandring i Retsplejen.

Tager man alt dette i Betragtning, have vi ikke Lov til at slaa vor Lid alene til de forventede Forhøjelser af Toldindtægterne og Statsbanerne, saa maa vi gøre os klart, at enten maa der skaffes endnu flere Indtægter, eller ogsaa maa vi ganske anderledes tage Reb i Sejlene over for forøgede Udgifter for Statskassen. Nu er det ganske vist saaledes, og det skal ogsaa nævnes, netop naar vi se paa vor finansielle Stilling i Øjeblikket, at man har Lov til at sige, at vort Lands Kredit er overordentlig god, saa vidt jeg har forstaaet endogsaa gunstigere end ret mange andre Landes. Hvad Grunden dertil er, skal jeg ikke komme ind paa. Det vilde maaske være at rose os selv, og maaske specielt den Stand, jeg nærmest føler, jeg repræsenterer, det skal man jo ikke gøre i alt for høj Grad. Men bortset fra, at der vist intet vil være til Hinder for, at vi sagtens kunne skaffe os tilstrækkelig Kapital til at føre Statshusholdningen endnu i en Aarrække, f. Eks. i de næste 7 Aar, med et Underskud af 6½ Mill. Kr. i Gennemsnit, tror jeg rigtignok, at vi gøre klogt i at gøre os det klart, at det ikke er en god Praksis for Statshusholdningen fremdeles at skaffe os de nødvendig forøgede Indtægter, derigennem at vi forøge Statsgælden. Det er det, jeg har tænkt paa, naar jeg har talt om, at jeg troede, det vilde være he'digt, om man kunde faa den almindelige efter min Mening ganske udmærkede Sogneraadspraxis endnu mere

gennemført, naar Talen er om Bevillinger for Statshusholdningens Vedkommende. Thi selv om man tror paa, som jeg, at vi virkelig kunne spare en Del paa § 27, naar Talen er om forøgede Udgifter til Jernbaneanlæg o. s. v., da der ikke er nogen Anledning til i saa høj Grad som i de senere Aar at fare fort med Udvidelser af bestaaende Jernbaneanlæg eller med ny Jernbaneanlæg, saa maa vi dog gøre os klart, at vi allerede have vedtaget Love, som kræve betydelige Udgifter, og staa i Begreb med at vedtage andre — vi skulle i Dag netop behandle en af de Love, der ville medføre meget store Udgiftsbeløb, og der er derfor vist nok ikke nogen Udsigt til, at vi skulle faa Udgifterne betydeligt ned under, hvad de have været i de senere Aar.

Det vil, som sagt, derfor temmelig sikkert være klogt, om vi altsaa, naar vi ikke i større Grad, end Tilfældet er, ere Herrer over at skaffe Statskassen flere Indtægter, om vi baade for vort eget Vedkommende og ogsaa for vore Vælgeres Vedkommende gøre os det klart, at vi maa renoncere noget i Retning af Fordringer til Statskassen. Det er jo desværre saadan, at, saa snart noget nyt skal frem, saa gaar man ud fra som en Selvfølge, at saa skal Statskassen betale sin store Part af de dermed forbundne Udgifter, om den ikke skal betale det hele. Vi forhandle forleden Dag Spørgsmaalet om en Ædruelighedskommission; jeg siger: Afholdsforeningerne vilde have indlagt sig uvisnelig Hæder, Ære og Berømmelse, hvis de vare komne og havde sagt: Vi ville gerne have, at Regeringen i Forening med Tingene skal nedsætte en Kommission, for at den kan faa det officielle Præg, som vel er en Nødvendighed, om den skal faa Betydning, men vi skulle nok selv betale Udgifterne. Det sagde man, som sagt, ikke; det var maaske ogsaa for meget forlangt, at de skulde gøre Begyndelsen, men det vilde have været udmærket, og de vilde, som sagt, fra os alle her i Tinget have høstet stor Ros og Berømmelse, om de vare komne med et saadant Tilbud. Men for Resten skal jeg gerne indrømme, at jeg hører til dem, der gaa ud fra, at er der noget Sted, hvor det i nogen Grad kan forlanges, at Statskassen skal træde støt-